

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.2.2022.AMU(13)

RM-0610-2-22

UD338

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu.

Rada Ministrów uznała ww. projekt za pilny z uwagi na konieczność niezwłocznego wdrożenia instrumentów osłonowych w związku z gwałtownymi wahaniami cen na rynku gazu.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Aktywów Państwowych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 62b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odbiorców paliw gazowych:

- a) w gospodarstwach domowych,
- b) będących wspólnotami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), albo spółdzielniami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1208),
- c) innych niż podmioty, o których mowa w lit. b, które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliwa gazowego w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, w lokalach podmiotów, o których mowa w lit. d, w zakresie, w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby określone w tym przepisie lub do lokalnej produkcji ciepła zużywanego w gospodarstwach domowych znajdujących się w budynkach wielolokalowych lub w lokalach podmiotów określonych w lit. d, pod warunkiem złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba,

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych oraz ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 868, 1093, 1505, 1642, 1873, 2269, 2271, 2376 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1.

- d) o ile złożą oświadczenie, o którym mowa w art. 62bb, będących:
- podmiotami udzielającymi świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby udzielania tych świadczeń,
  - jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby świadczenia pomocy społecznej,
  - noclegowniami i ogrzewalniami, o których mowa w art. 48a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
  - jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159, 1006, 1981, 2270 i 2328), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
  - podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
  - uczelniami w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, 1630, 2141 i 2232), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
  - podmiotami prowadzącymi żłobki i kluby dziecięce, a także dziennymi opiekunami, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75, 952, 1901 i 2270), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
  - kościołami i innymi związkami wyznaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2017 r. poz. 1153), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby działalności niegospodarczej,

- podmiotami prowadzącymi działalność kulturalną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby tej działalności,
- podmiotami prowadzącymi działalność archiwalną, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby tej działalności,
- ochotniczymi strażami pożarnymi w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. poz. 2490), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby realizacji zadań określonych w tej ustawie,
- placówkami zapewniającymi całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, o których mowa w art. 67 i art. 69 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- rodzinnymi domami pomocy, o których mowa w art. 52 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, oraz mieszkaniem chronionym, o których mowa w art. 53 tej ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- centrami integracji społecznej, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- klubami integracji społecznej, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- warsztatami terapii zajęciowej, o których mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981), oraz zakładami aktywności zawodowej, o których mowa w art. 29 ust. 1 tej

ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,

- organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038, 1243 i 1535) oraz podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby działalności pożytku publicznego

– które stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r.”;

- 2) po art. 62b dodaje się art. 62ba–62be w brzmieniu:

„Art. 62ba. 1. Odbiorcy, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b i c, przed zawarciem ze sprzedawcą paliw gazowych umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej składają temu sprzedawcy oświadczenie, o którym mowa w ust. 2.

2. Oświadczenie składane przez odbiorcę zawiera:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków pozwalających na uznanie go za odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b lub c;
- 2) wskazanie danych służących określeniu szacowanej części paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby:
  - a) odbiorców w gospodarstwach domowych w lokalach mieszkalnych lub na potrzeby wytwarzania ciepła zużywanego przez odbiorców w gospodarstwach domowych w lokalach mieszkalnych oraz na potrzeby części wspólnych budynków wielolokalowych, oraz
  - b) odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, prowadzących działalność w lokalach odbiorcy, o którym mowa w ust. 1,
  - c) inne niż określone w lit. a i b;
- 3) określenie szacowanej części paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w pkt 2.

3. Określenie szacunkowej części paliwa gazowego w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, jest dokonywane przez odbiorcę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45a lub z uwzględnieniem powierzchni lokali mieszkalnych i użytkowych, charakteru prowadzonej w nich działalności oraz posiadanych danych historycznych.

4. Osoba działająca w imieniu i na rzecz odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, która mimo ciążącego na niej obowiązku nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo w oświadczeniu tym określi szacowaną część paliwa gazowego, która będzie

zużywana na potrzeby, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c, w sposób rażąco sprzeczny z ust. 3, ponosi na zasadzie winy odpowiedzialność wobec sprzedawcy paliw gazowych do kwoty stanowiącej iloczyn różnicy w cenie paliwa gazowego zawartej w cenniku sprzedawcy paliw gazowych a ceną w taryfie tego sprzedawcy oraz ilością paliwa gazowego zużytego na potrzeby, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c.

5. Niezłożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c, oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tego odbiorcy taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2.

6. W przypadku umów, o których mowa w ust. 1, zawartych na okres dłuższy niż rok odbiorca składa oświadczenia, o których mowa w ust. 2, nie rzadziej niż raz w roku.

Art. 62bb. 1. Odbiorca paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, przed zawarciem ze sprzedawcą paliw gazowych umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej składa temu sprzedawcy oświadczenie, które zawiera:

- 1) oświadczenie o spełnieniu warunków pozwalających na uznanie go za odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d;
- 2) wskazanie danych służących określeniu szacunkowej części paliwa gazowego, które będzie zużywane na potrzeby:
  - a) o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, oraz
  - b) inne niż określone w tym przepisie;
- 3) określenie szacowanej części paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w pkt 2.

2. Określenie szacunkowej części paliwa gazowego w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane przez odbiorcę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45a lub z uwzględnieniem powierzchni lokali, charakteru prowadzonej w nich działalności oraz posiadanych danych historycznych.

3. Osoba działająca w imieniu i na rzecz odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, która w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, określi szacowaną część paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, w sposób rażąco sprzeczny z ust. 2, ponosi na zasadzie winy odpowiedzialność wobec sprzedawcy paliw gazowych do kwoty stanowiącej iloczyn różnicy w cenie paliwa gazowego zawartej w cenniku sprzedawcy paliw gazowych a ceną w taryfie tego sprzedawcy oraz ilością paliwa gazowego zużytego na potrzeby, o których mowa w ust. 1.

4. Niezłożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tego odbiorcy taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2.

Art. 62bc. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 62bb ust. 1 pkt 1 i 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 i art. 62bb ust. 1, podpisuje się własnoręcznie lub podpisem posiadającym kwalifikowany certyfikat podpisu elektronicznego wystawiony przez dostawcę usług zaufania, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797), osoby uprawnionej do reprezentacji podmiotu.

Art. 62bd. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzory oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 i art. 62bb ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tych oświadczeń oraz potrzebę ujednoczenia ich formy.

Art. 62be. 1. Kto nie dopełnia obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba, w imieniu i na rzecz podmiotów określonych w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b, podlega karze grzywny od 500 do 50 000 złotych.

2. W przypadku ukarania za czyn określony w ust. 1 sąd może orzec zakaz zajmowania stanowiska członka zarządu wspólnoty mieszkaniowej lub spółdzielni mieszkaniowej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

3) po art. 62f dodaje się art. 62g–62j w brzmieniu:

„Art. 62g. 1. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy skalkulowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne zgodnie z art. 62f ust. 1, zwane dalej „podmiotem uprawnionym”, zgodnie z art. 62f, podmiotowi uprawnionemu przysługuje z tego tytułu rekompensata ustalana na zasadach określonych w art. 62h–62j.

2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1, przysługuje podmiotowi uprawnionemu za każdy miesiąc kalendarzowy począwszy od dnia wprowadzenia przez podmiot uprawniony do stosowania taryfy skalkulowanej na zasadach określonych w art. 62f, nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2022 r.

Art. 62h. 1. Rekompensata, o której mowa w art. 62g ust. 1, przysługuje podmiotowi uprawnionemu za każdy miesiąc kalendarzowy okresu, o którym mowa w art. 62g ust. 2, w kwocie stanowiącej sumę:

- 1) faktycznych kosztów zakupu paliwa gazowego poniesionych na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych dla dostaw w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, pomniejszonych o koszty uzasadnione w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 oraz o kwotę zaliczki na poczet rekompensaty ustalonej zgodnie z pkt 2, która została wypłacona podmiotowi uprawnionemu na poczet miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o rekompensatę;
- 2) zaliczki na poczet rekompensaty należnej za miesiąc następujący po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, w kwocie stanowiącej różnicę między kosztami planowanymi do poniesienia przez podmiot uprawniony w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty a kosztami uzasadnionymi w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3.

2. Wysokość rekompensaty miesięcznej, o której mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$R = (K_F - K_{T-1} - R_{2(m-1)}) + (K_P - K_{T+1})$$

gdzie:

R – oznacza kwotę rekompensaty miesięcznej (zł),

K_F – oznacza faktyczny koszt zakupu paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych dla dostaw w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, udokumentowany zgodnie z prowadzoną przez podmiot uprawniony ewidencją księgową (zł),

K_{T-1} – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego

kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa URE w decyzji zatwierdzającej taryfę skalkulowaną przez podmiot uprawniony zgodnie z art. 62f, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

$R_{2(m-1)}$ – oznacza kwotę zaliczki na poczet rekompensaty wypłaconej podmiotowi uprawnionemu na poczet miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł),

K_P – oznacza planowany koszt zakupu paliwa gazowego dla dostaw w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, według oświadczenia podmiotu uprawnionego (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych przyjmuje się iloczyn stawki referencyjnej w wysokości 310 zł za megawatogodzinę oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowego, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej na zasadach określonych w art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;

- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

K_{T+1} – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa URE w decyzji zatwierdzającej taryfę skalkulowaną przez podmiot uprawniony zgodnie z art. 62f, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wskazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości.

3. Rekompensata miesięczna, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana na wniosek podmiotu uprawnionego. Ostatni wniosek o wypłatę rekompensaty miesięcznej składa się w terminie do dnia 25 stycznia 2023 r.

4. Wypłacone rekompensaty miesięczne pomniejszają wysokość korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4.

Art. 62i. 1. Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 62g, jest Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874 oraz z 2021 r. poz. 1505), zwany dalej „zarządcą rozliczeń”.

2. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych.

3. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 lit. b–d, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat, za okres wniosku o rekompensatę, stosowane względem odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 lit. b–d ustawy, są zgodne z art. 11 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. ...).”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Warunkiem wypłaty rekompensaty jest złożenie oświadczenia.

4. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku, z zastrzeżeniem ust. 12. W przypadku gdy wartość obliczonej zgodnie ze wzorem rekompensaty za dany miesiąc jest ujemna, rekompensata miesięczna w tym miesiącu nie jest wypłacana. Ujemna wartość rekompensaty zostanie rozliczona we wnioskach za kolejne okresy. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

5. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa podmiot

uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest przez zarządcę rozliczeń wypłacana zgodnie z ust. 4.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie 12 miesięcy od dnia wypłaty kwoty rekompensaty za ostatni miesiąc, za który została wypłacona rekompensata, o której mowa w art. 62h.

9. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty ostatniej z rekompensat miesięcznych, o której mowa w 62h ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, kwotę rekompensaty uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

10. Wniosek o rekompensatę składa się do 25. dnia każdego miesiąca.

11. Po zakończeniu roku kalendarzowego zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie informuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji. W przypadku gdy suma rekompensat przekracza kwotę korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4, nadpłata ponad kwotę korekty podlega zwrotowi zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń. Zwrot nadpłaty, o której mowa w zdaniu

poprzednim, nie może przekraczać sumy wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwot rekompensat miesięcznych. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania decyzji.

12. W przypadku braku środków na wypłatę rekompensat zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę do czasu zapewnienia środków na ten cel.

13. Procedura weryfikacji i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywa się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.

14. W sprawach decyzji wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do zarządcy rozliczeń jest minister właściwy do spraw energii.

15. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o weryfikację kwot rekompensat, w terminie 7 dni od dnia dokonania wypłaty.

Art. 62j. Rekompensaty, o których mowa w art. 62g, są finansowane z Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532 oraz z 2021 r. poz. 1093).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249) po art. 70b dodaje się art. 70c w brzmieniu:

„Art. 70c. 1. W terminie do dnia 30 września 2023 r. przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, z wyjątkiem przedsiębiorstw lub podmiotów, które zleciły w całości utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu

ziemnego innemu podmiotowi na podstawie art. 24b, mogą zlecić Agencji, na podstawie umowy, wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Przepis art. 24b ust. 1a–5 i 9–11 stosuje się odpowiednio.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego mogą wystąpić do Agencji o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej okresu:

- 1) do dnia 30 września 2022 r. – w terminie do dnia 28 lutego 2022 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 marca tego roku;
- 2) od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r. – w terminie do dnia 1 sierpnia 2022 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 września tego roku.

3. Z chwilą zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Agencja:

- 1) nabywa, na rzecz Skarbu Państwa, od przedsiębiorstwa lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, gaz ziemny, po cenie obliczonej zgodnie z wzorem:

$$ZO = Wol \times TGE$$

gdzie:

ZO – cena nabycia,

Wol – wolumen zapasów obowiązkowych podlegających sprzedaży,

TGE – średnia arytmetyczna cen rozliczeniowych w kontraktach z dostawą planowaną w II i III kwartale 2022 r., notowanych w ostatnich 30 dniach kalendarzowych bezpośrednio poprzedzających dzień przeniesienia własności gazu ziemnego, publikowanych na stronie podmiotowej spółki prowadzącej Towarową Giełdę Energii;

oraz

- 2) wstępuje w prawa i obowiązki przedsiębiorstwa lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, wynikające z umów o świadczenie usług magazynowania zawartych z operatorem systemu magazynowania w zakresie dotyczącym zapasów obowiązkowych tego przedsiębiorstwa lub podmiotu.

4. Zapłata ceny, o której mowa w ust. 3 pkt 1, może być dokonywana w ratach. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa harmonogram płatności dokonywanych przez Agencję, przy czym całościowego rozliczenia za gaz ziemny dokonuje się nie później niż do dnia 31 sierpnia 2022 r.

5. Wykonywanie przez Agencję zadań, o których mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.³⁾).

6. Do działań podejmowanych przez Agencję w celu wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495, 1532 oraz z 2021 r. poz. 1093) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
  - „2) środki stanowiące zwrot kwot różnicy ceny, rekompensat finansowych oraz dofinansowań, jak również rekompensat lub zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 9, art. 12 i art. 13 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 13 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
  - „3) wypłatę rekompensat lub zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 9, art. 12 i art. 13 ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu.”;
- 3) w art. 15 w pkt 1 wyrazy „pkt 1–2a” zastępuje się wyrazami „pkt 1–2b”;
- 4) w art. 16 w ust. 1:
  - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
    - „1a) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 62h ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 9 i art. 12 ustawy z dnia ...

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu;”,

b) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2a) dokonywanie wypłat rekompensat i zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1842 oraz z 2022 r. poz. 1) w art. 2 w ust. 2 wyrazy „1700 zł” zastępuje się wyrazami „1750 zł”.

Art. 5. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁴⁾) w art. 31zzh ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową oraz spółka wykonująca funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje przepisy ust. 1, 3, 4, 6 i 7 również do dnia 31 marca 2023 r., przy czym:

1) zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 75% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, podmiot będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, w przypadku gdy podmiot ten:

- a) posiada rating kredytowy dokonany przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4 lub wykonuje obowiązek, o którym mowa w art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz
- b) złoży oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego;

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459.

- 2) zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdy izby rozrachunkowej nie może być większe niż 75% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.⁵⁾) w art. 65:

- 1) w ust. 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) udzielanie pożyczek.”;
- 2) dodaje się ust. 38–43 w brzmieniu:
„38. Pożyczki, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mogą być udzielane:
  - 1) sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego;
  - 2) przedsiębiorstwu energetycznemu realizującemu w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:
    - a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
    - b) usług przesyłania paliw gazowych,
    - c) usług dystrybucji paliw gazowych,
    - d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
    - e) usług magazynowania paliw gazowych.

39. Udzielenie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, następuje na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych z podmiotem, o którym mowa w ust. 38.

40. Łączna kwota należności z tytułu kapitału pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, nie może w żadnym momencie przekroczyć 20.000.000.000 zł.

---

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

41. Oprocentowanie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, nie może być niższe niż maksymalna stawka oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określona według przepisów wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powiększona o jeden punkt procentowy.

42. Na rachunku Funduszu gromadzi się całość spłat kapitału, odsetek i innych dochodów wynikających z umowy pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5.

43. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694) w art. 41 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz w innych ustawach, w szczególności w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego, z wyłączeniem zadań realizowanych przez Agencję w zakresie zapasów interwencyjnych,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1) w art. 2 w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „wpisane” zastępuje się wyrazem „zgłoszone”.

Art. 9. 1. W przypadku podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, który stosuje ceny i stawki opłat ustalone w taryfie skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, kwotę pierwszej rekompensaty należnej temu podmiotowi za okres od dnia wprowadzenia takiej taryfy do stosowania do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, ustala się w kwocie stanowiącej sumę zaliczek na poczet rekompensaty należnej za miesiące od początku stosowania przez podmiot uprawniony taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, oraz zaliczki na miesiąc następujący po miesiącu złożenia pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty. Zaliczki za każdy miesiąc zaliczane do pierwszej rekompensaty ustala się w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami planowanymi do poniesienia przez podmiot uprawniony w danym miesiącu

a kosztami uzasadnionymi w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, a ich wysokość jest ustalana na zasadach określonych w ust. 2. Pierwsze rozliczenie otrzymanych zaliczek następuje na podstawie wniosku o rekompensatę w miesiącu następującym po miesiącu złożenia pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty na zasadach określonych w art. 62h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Wysokość zaliczki miesięcznej, o której mowa w ust. 1, za każdy miesiąc okresu wskazanego w ust. 1, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$Z = K_P - K_T$$

gdzie:

Z – oznacza kwotę zaliczki miesięcznej (zł),

K_P – oznacza planowany koszt zakupu paliwa gazowego dla dostaw w danym miesiącu, według oświadczenia podmiotu uprawnionego (zł). Do wyliczenia kosztów planowanych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn stawki referencyjnej w wysokości 310 zł za megawatogodzinę oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowego, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wskazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8 % tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

K_T – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w danym miesiącu (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o których mowa w

zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, w decyzji zatwierdzającej podmiotowi uprawionemu taryfę skalkulowaną zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości.

3. Kwotę pierwszej rekompensaty, o której mowa w ust. 1, wypłaca się na wniosek podmiotu uprawnionego w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Do pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty stosuje się odpowiednio przepisy art. 62i ustawy zmienianej w art. 1, z tym że wniosek ten składa się do Zarządcy Rozliczeń S.A. nie wcześniej niż w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. W pierwszym wniosku o wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 62h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do rozliczenia faktycznych kosztów, o których mowa w art. 62h ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, uwzględnia się sumę faktycznych kosztów poniesionych przez podmiot uprawniony w okresie od dnia wprowadzenia przez ten podmiot taryfy do stosowania do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie. Koszty te pomniejsza się o sumę kosztów przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 za okres od dnia stosowania taryfy do ostatniego dnia miesiąca, w którym

niniejsza ustawa weszła w życie, oraz o kwoty otrzymanych zaliczek za miesiące od dnia stosowania taryfy do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

5. Zaliczkę otrzymaną za miesiąc następujący po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, rozlicza się, zgodnie z art. 62h ustawy zmienianej w art. 1, we wniosku składanym w miesiącu następującym po miesiącu, w którym składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 4.

Art. 10. 1. Odbiorca, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa po raz pierwszy oświadczenie, o którym mowa w art. 62ba ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, sprzedawcy paliw gazowych, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na mocy umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej dostarcza paliwo gazowe temu odbiorcy, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Odbiorcy, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składają po raz pierwszy oświadczenia, o których mowa odpowiednio w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sprzedawcy paliw gazowych, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na mocy umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej dostarcza paliwo gazowe tym odbiorcom, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Niezłożenie przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2 uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tych odbiorców taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Złożenie przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, po upływie terminu określonego w ust. 2 zobowiązuje sprzedawcę paliw gazowych do stosowania wobec tych odbiorców taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze skutkiem od dnia następującego po dniu złożenia oświadczenia.

5. Sprzedawca paliw gazowych dokonuje rozliczeń z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

oraz Zarządcą Rozliczeń S.A. na podstawie oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

6. Nadanie oświadczenia w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej jest równoznaczne ze złożeniem go sprzedawcy paliw gazowych.

7. Złożenie oświadczenia przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b oraz lit. c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie zwalnia z obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE zatwierdził taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje tę taryfę dla wszystkich odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Jeżeli jednak ceny i stawki opłat w tej taryfie są wyższe od cen i stawek opłat w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, to przedsiębiorstwo, o którym mowa w zdaniu pierwszym, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stosuje ceny i stawki opłat w wysokości odpowiadającej cenom i stawkom opłat dla grup taryfowych w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla tego przedsiębiorstwa. Ceny określone w niższej z tych taryf mają charakter cen maksymalnych.

2. Jeżeli w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są stosowane ceny i stawki opłat korzystniejsze dla tego odbiorcy niż ustalone na podstawie ust. 1, ceny i stawki te stosuje się do czasu ustania ich obowiązywania zgodnie z umową.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie posiadało taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje w umowach ze wszystkimi odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy

zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., ceny i stawki opłat w wysokości odpowiadającej cenom i stawkom opłat dla grup taryfowych w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. Ceny wynikające z tej taryfy mają charakter ceny maksymalnej.

4. Kwalifikację odbiorców przedsiębiorstw energetycznego, o których mowa w ust. 1 i 3, do grup taryfowych stosuje się zgodnie z zasadami określonymi w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W przypadku gdy zatwierdzona przez Prezesa URE taryfa na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie zawiera grup taryfowych dla odbiorców danego rodzaju paliwa gazowego, stosuje się odpowiednio ceny i stawki opłat dla grup taryfowych dla gazu zaazotowanego (Ls) w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Jeżeli w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są stosowane ceny korzystniejsze dla tego odbiorcy niż ustalone na podstawie ust. 3, ceny te stosuje się do czasu ich obowiązywania zgodnie z umową. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, posiada taryfę określającą ceny i stawki opłat na poziomie niższym niż ceny i stawki opłat w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, taryfę tę stosuje się do czasu jej wygaśnięcia.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi w rozliczeniach z odbiorcami stosuje stawki opłat inne niż cena paliwa gazowego, w wysokości nie wyższej niż obowiązujące w dniu 1 stycznia 2022 r. Stawki te stosuje się do dnia 31 grudnia 2022 r. Z tytułu stosowania stawek rekompensata nie przysługuje.

Art. 12. 1. Przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 3, w okresie stosowania taryfy lub cen i stawek określonych odpowiednio zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 3 dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w

brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługuje rekompensata na zasadach określonych w ust. 2 oraz zaliczki na jej poczet, o których mowa w ust. 4. W przypadku określonym w art. 11 ust. 2 i 5 rekompensata nie przysługuje.

2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1, przysługuje:

- 1) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie ustalonym zgodnie z ust. 1, i różnicy pomiędzy poziomem cen, jakie to przedsiębiorstwo energetyczne stosowało w dniu 1 stycznia 2022 r. dla tych odbiorców, a poziomem cen określonych zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 3. Ceny na dzień 1 stycznia 2022 r. ustala się według taryf, cenników oraz umów określających ceny i stawki przedsiębiorstwa energetycznego a jego odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na dzień 1 stycznia 2022 r. oraz
- 2) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie ustalonym zgodnie z ust. 1, i różnicy pomiędzy poziomem cen i stawek określonych w taryfie tego przedsiębiorstwa, którą by ono stosowało bez uwzględniania art. 11 ust. 1 lub 3 dla tych odbiorców, a poziomem cen określonych zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 3.

3. W przypadku przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 3, wypłacana jest, na wniosek tego przedsiębiorstwa, zaliczka na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1.

4. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, wlicza się:

- 1) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku 2021 i różnicy pomiędzy kwotą referencyjną w wysokości średnioważonej ceny rynku dnia następnego gazu RDN_g wyrażonej w złotych za megawatogodzinę opublikowanej przez spółki prowadzącej towarową giełdę energii dla miesiąca grudnia 2021 powiększona o 10% ze względu na dużą niepewność rynkową w tym ryzyko zmienności, a poziomem cen określonym w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i

3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz

- 2) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i różnicy pomiędzy kwotą referencyjną wynoszącą 310 złotych za megawatogodzinę (zł/MWh) a poziomem cen określonym w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Ilość paliwa gazowego przyjmowaną dla zaliczki, o której mowa w ust. 4 pkt 1, ustala się na podstawie zaświadczenia właściwych operatorów systemów dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 17 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz operatora systemu przesyłowego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 17 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne na zasadach określonych w ust. 12.

6. Ilość paliwa gazowego przyjmowaną dla zaliczki, o której mowa w ust. 4 pkt 2, jest ustalana na podstawie rocznej ilości paliwa gazowego określonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, wykazaną w zatwierdzonym wniosku o zatwierdzenie taryfy przez Prezesa URE dla tego przedsiębiorstwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, wypłaca się w czterech równych ratach, w terminach:

- 1) pierwsza rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1;
- 2) druga rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 marca 2022 r.;
- 3) trzecia rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 czerwca 2022 r.;
- 4) czwarta rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 września 2022 r.

8. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, w zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, wypłaca Zarządca Rozliczeń S.A. w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 7. Zatwierdzenie wniosku nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Przepisy art. 62i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

9. Wniosek o rozliczenie rekompensaty przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, składa do Zarządcy Rozliczeń S.A. nie później niż do dnia 30 listopada 2023 r.

10. Rekompensata zostanie rozliczona w terminie do dnia 31 grudnia 2023 r. Zarządca Rozliczeń S. A. po zebraniu stosownych dokumentów określi kwotę ostatecznej rekompensaty. W przypadku gdy kwota zaliczek, o których mowa w ust. 4, wypłaconych na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż kwota ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń S.A. wzywa przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, do zwrotu różnicy w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku gdy kwota zaliczek, o których mowa w ust. 4, wypłaconych na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest niższa niż kwota ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń S.A. dokonuje wyrównania tej różnicy na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia określenia kwoty ostatecznej rekompensaty.

11. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) nie złożyło wniosku o korektę rekompensaty lub zaliczki do dnia 31 grudnia 2023 r., lub
  - 2) nie dostosowało cen i stawek opłat w zakresie określonym w art. 11 ust. 1 i 3
- jest zobowiązane zwrócić w całości otrzymane środki rekompensaty lub zaliczki wraz z odsetkami, a pobrane środki uznaje się za pobrane nienależnie. Przedsiębiorstwo energetyczne, które otrzymało rekompensatę nienależnie, jest obowiązane do jej zwrotu. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot Zarządca Rozliczeń S.A. wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty naliczane są odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

12. Operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy określają całkowitą ilość paliwa gazowego dostarczoną w roku 2021 przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwem gazowym do wszystkich odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym

niniejsza ustawą, a przyłączonych do sieci danego operatora systemów dystrybucyjnych oraz operatora systemu przesyłowego.

13. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa ust. 1, składa do właściwych operatorów systemów dystrybucyjnych oraz operatora systemu przesyłowego wniosek o potwierdzenie dostarczonej przez to przedsiębiorstwo energetyczne w roku 2021 ilości paliwa gazowego dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejsza ustawą. We wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przedsiębiorstwo energetyczne przedstawia własne wyliczenia ilości paliwa gazowego, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wystawiają zaświadczenie w przedmiocie ilości paliwa gazowego dostarczonego przez wnioskujące przedsiębiorstwo energetyczne dla jego odbiorców, o których mowa w ust. 1, w roku 2021, przy czym, o ile nie jest możliwe dokładne określenie takiej ilości, operatorzy ci podają tę ilość z przybliżeniem uwzględniającym maksymalne zaokrąglenie do 110% takich szacunków opartych na własnych danych i po zweryfikowaniu danych przedsiębiorstwa energetycznego podanych we wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

14. Komunikacja pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym, o którym mowa w ust. 1, a operatorami systemów dystrybucyjnych oraz operatorem systemu przesyłowego odbywa się w formie elektronicznej, przy czym dokument wystawiony przez operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego jest opatrzony podpisem posiadającym kwalifikowany certyfikat podpisu elektronicznego wystawiony przez dostawcę usług zaufania, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797).

Art. 13. 1. Przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lub 3, w zakresie ilości paliwa gazowego dostarczanego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje prawo do rekompensaty tylko na podstawie art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, za okres, w którym stosuje lub stosowałby taryfę określoną zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1.

2. Dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1, rekompensata na podstawie art. 12 niniejszej ustawy, w zakresie ilości paliwa gazowego dostarczanego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje tylko za okresy poprzedzające okres określony w ust. 1. Za pozostałe okresy rekompensata taka

przysługuje tylko w odniesieniu do ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE zatwierdził taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, lecz zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 3 niniejszej ustawy przedsiębiorstwo to taryfy tej nie stosuje, prawo do rekompensaty, o której mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorstwo energetyczne nabywa za okres rozpoczynający się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym Prezes URE zatwierdził przedsiębiorstwu energetycznemu taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Składając wniosek o rekompensatę zgodnie z art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, oświadcza, że nie skorzystało z rekompensaty, o której mowa w art. 12, albo zwróciło rekompensatę otrzymaną zgodnie z art. 12, za okres określony w ust. 1 oraz w zakresie ilości paliwa gazowego, o których mowa w ust. 1.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. odmawia wypłaty rekompensaty, jeśli sprzedawca nie złożył oświadczenia albo nie dokonał zwrotu rekompensaty na zasadach określonych w ust. 4.

Art. 14. Przedsiębiorstwo energetyczne dostarczające paliwo gazowe do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za pomocą gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w art. 4ia ustawy zmienianej w art. 1, stosuje w rozliczeniach z tymi odbiorcami za okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. ceny i stawki opłat nie wyższe niż ceny i stawki opłat zawarte w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zatwierdzonej na okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 15. 1. Zobowiązania z tytułu obligacji lub kredytów zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r. przez:

- 1) sprzedawcę z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego,

2) przedsiębiorcę realizującego w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:

- a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
- b) usług przesyłania paliw gazowych,
- c) usług dystrybucji paliw gazowych,
- d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
- e) usług magazynowania paliw gazowych

– są objęte gwarancją Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanego dalej „Gwarantem”.

2. Zobowiązania z tytułu obligacji lub kredytów zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., są objęte gwarancją, o której mowa w ust. 1, również w przypadku gdy środki pozyskane z tych obligacji lub kredytów są przeznaczone na spłatę zobowiązań z tytułu innych kredytów lub obligacji, zaciągniętych przez podmioty, o których mowa w ust. 1, na cele określone odpowiednio w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Do gwarancji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2021 r. poz. 442, 1535, 2133 i 2232), z wyjątkiem przepisów art. 2b ust. 1, art. 43, art. 44, art. 45 i art. 46, które stosuje się odpowiednio.

4. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana do wysokości 100% pozostających do spłaty świadczeń pieniężnych wynikających z kredytu albo wyemitowanych obligacji, objętych gwarancją, wraz ze 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem albo obligacjami.

5. Łączna kwota gwarancji, o której mowa w ust. 1, udzielonych:

- 1) podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 20.000.000.000 zł;
- 2) podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć 10.000.000.000 zł.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są zwolnione z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia na rzecz Gwaranta z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1, i wniesienia opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

7. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest skuteczna pod warunkiem złożenia przez Gwaranta oświadczenia o objęciu gwarancją zobowiązania z tytułu kredytu lub obligacji, o których mowa w ust. 1.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane na każde żądanie Gwaranta niezwłocznie przekazywać dokumenty i informacje niezbędne do oszacowania ryzyka dokonania przez Gwaranta zapłaty z tytułu udzielonej gwarancji, o której mowa w ust. 1.

9. Do emisji przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obligacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39p – 39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802, 1005, 1595, 2328 i 2427).

Art. 16. 1. Łączny koszt z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, oraz art. 9, art. 12 i art. 13 niniejszej ustawy nie przekroczy 10 mld zł.

2. Kwoty rekompensat, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, z późn. zm.⁶⁾).

3. Rekompensaty są wypłacane z Funduszu Wypłaty Różnicy Cen, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532 oraz z 2021 r. poz. 1903).

4. Do funduszu, o którym mowa w ust. 3, przekazuje się w roku 2022:

- 1) 40% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332 i 1047 oraz z 2022 r. poz. 1), ale nie więcej niż 6 424 mln zł,
- 2) środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.⁷⁾)

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 694, 802, 1163, 1243, 1598, 1626, 2076, 2105 i 2427.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

– w łącznej wysokości do 10 mld zł.

Art. 17. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które nie stosuje się do obowiązku wskazanego w art. 11 ust. 1 lub 3, podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 1 mln zł i nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, to wysokość tej kary nie może być niższa niż 1 mln zł i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorstwa energetyczne w przypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 5.

3. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1. Kara nałożona na kierownika może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 3, wymierza Prezes URE.

5. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 2 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 8, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Dysponent Funduszu Wyrównania Różnicy Cen w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonana zmiany planu finansowego tego Funduszu, celem dostosowania go do rozwiązań zawartych w niniejszej ustawie. Zmiana ta nie wymaga opinii sejmowej komisji do spraw budżetu.

Art. 20. Środki ze sprzedaży uprawnień do emisji, naliczone zgodnie z art. 16 ust. 4 pkt 1 od środków uzyskanych na aukcjach przeprowadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są przekazywane do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny z wpływów uzyskanych na kolejnych aukcjach przeprowadzanych po wejściu w życie niniejszej ustawy do wysokości tych wpływów w pierwszej kolejności wobec ich innego przeznaczenia.

Art. 21. 1. Maksymalny łączny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 10 mld zł.

2. Maksymalny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2022 r. – 10 000 000 000 zł;
- 2) w 2023 r. – 2 000 000 000 zł;
- 3) w 2024 r. – 1 000 000 000 zł;
- 4) w latach 2025–2031 – 0 zł.

3. W przypadku przekroczenia w dniu 30 czerwca odpowiednio 2022, 2023 i 2024 r. przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 2 stosuje się mechanizm korygujący polegający na redukcji kolejnych wypłat ze współczynnikiem 0,7.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, jest Zarządca Rozliczeń S.A.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

Art. 22. 1. Maksymalny limit wydatków Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych na realizację działania, o którym mowa w art. 70c ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, wynosi:

- 1) w 2022 r. – 6 000 000 000 zł;
- 2) w latach 2023–2031 – 0 zł.

2. Właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

3. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych odstępuje od realizacji działania, o którym mowa w art. 70c ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, którego skutkiem byłoby przekroczenie limitu, o który mowa w ust. 1.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Od początku 2021 roku trwa ożywienie gospodarek światowych po kolejnych falach pandemii. Powrót gospodarek wielu krajów na ścieżkę rozwoju przełożył się na wzrost popytu na wszystkie paliwa, w tym na gaz ziemny, w szczególności w rejonach uzależnionych od dostaw gazu z zagranicy, tzn. Europie i Azji. Ze względu na zwiększony popyt na gaz w Europie i Azji oraz jednoczesną obniżoną podaż błękitnego paliwa ze strony głównych dostawców, przede wszystkim z Rosji, ceny gazu ziemnego na giełdach światowych, jak i europejskich, w tym na polskiej Towarowej Giełdzie Energii odnotowują drastyczny, bezprecedensowy wzrost. Na ekstremalnie wysoki poziom cen gazu w Unii Europejskiej wpływa w dużej mierze strategia rosyjskiego Gazpromu polegająca na wstrzymaniu dostaw spotowych do państw Unii Europejskiej, rezygnacji z wykorzystania wolnych mocy istniejących tras tranzytowych (Gazociąg Jamalski, Gazociąg Braterstwo), a także wytłoczeniu magazynów Gazpromu w Unii Europejskiej bez odbudowania poziomu zapasów przed sezonem zimowym. Wyjątkowość obecnej sytuacji i trudny do określenia horyzont czasowy zaburzeń na rynkach energetycznych i gazowych Unii Europejskiej powodują, że nie tylko w obecnym sezonie grzewczym, ale również na okres wiosenny i letni 2022 roku ceny gazu pozostają na bardzo wysokim poziomie, co oznacza duże prawdopodobieństwo ponownych istotnych wzrostów cen zimą roku 2022 i utrzymania się ich w kolejnych latach. Biorąc pod uwagę powyższe, nie jest możliwe prognozowanie momentu zakończenia trwającego kryzysu oraz wielkości i skali bezpośrednich oraz pośrednich skutków społeczno-gospodarczych, które od początku sezonu grzewczego 2021/2022 odczuwają zarówno przedsiębiorcy, gospodarstwa domowe, mieszkańcy budynków wielolokalowych, jak i pozostali odbiorcy gazu, w szczególności odbiorcy wrażliwi, tj.: szpitale, szkoły, przedszkola, żłobki, czy instytucje kultury.

Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego stanowią jeden z kluczowych środków przeciwdziałania kryzysowi na rynku gazu ziemnego, w szczególności na wypadek nadzwyczajnych zakłóceń w dostawach tego surowca lub niekorzystnych warunków pogodowych. Historycznie, zapasy obowiązkowe pozwoliły na uchronienie najbardziej wrażliwych odbiorców gazu ziemnego, jakimi są odbiorcy będący gospodarstwami domowymi, przed ograniczeniami w dostawach, co potwierdziło skuteczność stosowanego środka. Umożliwienie państwowej osobie prawnej, jaką jest Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, odpłatnego przejęcia części obowiązków związanych z utrzymywaniem zapasów obowiązkowych gazu ziemnego gwarantuje

zwiększenie nadzoru państwa nad tymi zapasami, a tym samym zwiększenie realnych możliwości podejmowania działań na wypadek sytuacji nadzwyczajnej.

Historycznie wysokie ceny paliwa gazowego na giełdach europejskich stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do europejskich odbiorców. Dzięki wprowadzonemu w Polsce obowiązkowi utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez podmioty zajmujące się obrotem z zagranicą oraz przywożące gaz z zagranicy, Polska dysponuje znaczącymi zapasami na wypadek sytuacji nadzwyczajnej. Ograniczona podaż paliwa gazowego na rynku stanowi jednak istotne ryzyko uzasadniające zwiększenie nadzoru państwa nad zapasami obowiązkowymi. Zmiany przewidziane w projekcie mają przede wszystkim na celu realizację obowiązku państwa jakim jest zapewnienie dostępu do usługi powszechnej obejmującej stałe oraz bezpieczne dostawy gazu do odbiorców. Szczególna sytuacja rynkowa sprawiła, że koniecznym stało się zmodyfikowanie funkcjonujących dotychczas ram prawnych celem zapewnienia płynnego funkcjonowania krajowego rynku.

Równocześnie w celu zminimalizowania podwyżek cen paliwa gazowego dla najbardziej wrażliwych odbiorców, a także w celu zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego państwa przez zagwarantowanie ciągłości dostaw gazu ziemnego do odbiorców oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu płynności spółkom gazowym w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłością dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego, istnieje konieczność wprowadzenia szczególnych rozwiązań osłonowych, umożliwiających podejmowanie działań minimalizujących negatywne skutki społeczno-gospodarcze związane z nagłym, gwałtownym wzrostem cen błękitnego surowca na rynku.

Przedkładany projekt ustawy pozwoli na uruchomienie nadzwyczajnych instrumentów zwiększających bezpieczeństwo energetyczne Polski, a w perspektywie krótkoterminowej wspierających gospodarstwa domowe, mieszkańców budynków wielolokalowych, jak i niektórych odbiorców wrażliwych.

Zaproponowane rozwiązania wynikają w szczególności z prac prowadzonych przez Zespół do spraw bezpieczeństwa energetycznego państwa działający przy Ministrze właściwym do spraw energii na podstawie zarządzenia Ministra Klimatu z dnia 26 marca 2020 r. w *sprawie powołania Zespołu do spraw zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa* (Dz. Urz. MK poz. 18).

1. Wprowadzenie mechanizmu rekompensat (zmiana ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz przepisy przejściowe)

Ustawodawca, w celu ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych przed skokowym wzrostem cen gazu ziemnego, zdecydował się na wprowadzenie w grudniu 2021 roku do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, mechanizmu rozłożenia w czasie wzrostu cen taryfowych gazu ziemnego (art. 62f). Zdarzenia mające miejsce po wejściu w życie ustawy (ustalenie taryfy dla gospodarstw domowych w trybie art. 62f przez wyłącznie jednego sprzedawcę gazu oraz istotne wzrosty cen gazu ziemnego na krzywej cenowej dla 2022 roku) wskazują na konieczność podjęcia dalszych działań zmierzających do ochrony odbiorców gazu ziemnego szczególnie narażonych na skutki wzrostu cen gazu ziemnego oraz uwzględnienie faktu ochrony tych podmiotów w sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi. Dlatego też projektowany mechanizm zakłada realizację celu w postaci ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych oraz odbiorców realizujących zadania z zakresu użyteczności publicznej przy jednoczesnym wprowadzeniu rekompensat dla sprzedawców gazu prowadzących sprzedaż do odbiorców taryfowych.

Proponowane mechanizmy prawne

Projektowane rozwiązania zakładają:

- **rozszerzenie katalogu podmiotów objętych ochroną taryfową** do 31 grudnia 2023 r. (art. 62b ustawy – Prawo energetyczne) o niektóre kategorie odbiorców będących podmiotami realizującymi zadania z zakresu użyteczności publicznej (m.in. szpitale, szkoły, żłobki, przedszkola, noclegownie itp.),
- **wprowadzenie mechanizmu rekompensat dla sprzedawców gazu ziemnego** do odbiorców taryfowych, który służyłby zrekompensowaniu skutków zamrożenia cen dla rozszerzonego katalogu odbiorców taryfowych,
- **potwierdzenie¹⁾ i podkreślenie w treści przepisów prawa konieczności ochrony taryfowej odbiorców gazu ziemnego w budynkach wielolokalowych**, którzy nie

---

¹⁾ Obecny stan prawny przewidujący ochronę taryfową gospodarstw domowych, w przypadkach gdy paliwo gazowe jest dostarczane do budynku, którego odbiorcą jest właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego (np. wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe) opisany został w Komunikacie Prezesa URE nr 76/2018 w sprawie zakresu stosowania taryf dla paliw gazowych zatwierdzanych przez Prezesa URE.

zawarli indywidualnych umów kompleksowych lub umów zakupu gazu ziemnego z przedsiębiorstwami energetycznymi.

W zakresie propozycji potwierdzenia w treści przepisów prawa faktu objęcia ochroną taryfową odbiorców gazu ziemnego w budynkach wielolokalowych, podkreślenia wymaga, że intencją projektodawcy jest jednoznaczne podkreślenie konieczności prowadzenia rozliczeń na podstawie taryf zatwierdzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) w odniesieniu do sytuacji, w których zużycie gazu związane jest z zaspakajaniem potrzeb mieszkaniowych. Ze względu na wielość możliwych stanów faktycznych i prawnych, projekt ustawy nie statuuje katalogu zamkniętego tego typu odbiorców, kładąc nacisk na cel zużycia paliwa gazowego. Prawidłowemu prowadzeniu rozliczeń z tego typu odbiorcami służyć będzie proponowany w projekcie mechanizm oświadczeń, umożliwiający nie tylko identyfikację odbiorców podlegających rozliczeniom taryfowym, ale również określenie części paliwa gazowego zużywanego na cele objęte ochroną taryfową oraz wyłączone spod administracyjnej kontroli cen. Określenie szacunkowej części paliwa gazowego ma być dokonywane przez odbiorcę, zgodnie z zasadami określonymi w art. 45a ustawy – Prawo energetyczne lub z uwzględnieniem powierzchni lokali mieszkalnych i użytkowych, charakteru prowadzonej w nich działalności oraz posiadanych danych historycznych. Określenie w oświadczeniu zużycia paliwa gazowego na potrzeby nie objęte ochroną w sposób rażąco sprzeczny z tymi wytycznymi wiąże się z odpowiedzialnością wobec sprzedawcy paliw gazowych.

W odniesieniu do odbiorców paliw gazowych będących wspólnotami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), albo spółdzielniami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1208), projektowana ustawa zakłada automatyzm w zastosowaniu ochrony taryfowej. Zostaną one objęte tą ochroną niezależnie od złożenia oświadczenia dotyczącego części paliwa gazowego zużywanego na potrzeby odbiorców, którym ta ochrona przysługuje. Intencją projektodawcy jest bowiem zapewnienie ochrony gospodarstwom domowym również w przypadku zaniechań po stronie zarządców wspólnot lub spółdzielni, do których należą lokale mieszkalne. W celu zapewnienia właściwej informacji sprzedawcy gazu, co do części paliwa gazowego, które powinno być objęte taryfą, na zarządzających wspólnotami i spółdzielniami mieszkaniowymi będzie jednocześnie ciążył obowiązek złożenia takiego oświadczenia, lecz jego niedochowanie nie będzie miało negatywnych konsekwencji dla mieszkańców, a jedynie dla osób

odpowiedzialnych za niewykonanie obowiązku. Dlatego niezłożenie oświadczenia przez ww. podmioty będzie wiązało się z odpowiedzialnością cywilną i karną.

W projekcie proponuje się rozszerzenie ochrony taryfowej na następujące podmioty:

- a) podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
- b) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268, z późn. zm.),
- c) noclegownie i ogrzewalnie, o których mowa w art. 48a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
- d) jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821, z późn. zm.),
- e) podmioty systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082),
- f) uczelnie w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, z późn. zm.),
- g) podmioty prowadzące żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75),
- h) kościoły i inne związki wyznaniowe, o których mowa w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2017 r. poz. 1153),
- i) podmioty prowadzące działalność kulturalną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194),
- j) podmioty prowadzące działalność archiwalną, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164),
- k) ochotnicze straże pożarne w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. poz. 2490).

Rozszerzenie ochrony taryfowej uzasadnione jest szczególnymi zadaniami realizowanymi przez ww. podmioty oraz szczególnie dotkliwymi skutkami wzrostu cen gazu ziemnego dla możliwości realizacji zadań z zakresu użyteczności publicznej. W celu uzyskania ochrony taryfowej konieczne będzie jednak złożenie przez te podmioty oświadczenia dotyczącego

określenia szacowanej części paliwa gazowego zużywanej na cele objęte ochroną taryfową oraz wyłączonej spod administracyjnej kontroli cen.

W przypadku podmiotów, które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliwa gazowego w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, w lokalach podmiotów użyteczności publicznej wymienionych powyżej, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby związane z ich działalnością lub do lokalnej produkcji ciepła zużywanego w gospodarstwach domowych znajdujących się w budynkach wielolokalowych lub lokalach podmiotów użyteczności publicznej, ochrona taryfowa będzie również uzależniona od złożenia oświadczenia. Przy czym przez lokalną produkcję nie należy rozumieć wytwarzanie ciepła w ciepłowniach i elektrociepłowniach na potrzeby sieci ciepłowniczej, jak również w ramach niezależnie prowadzonej działalności gospodarczej.

W sytuacjach, w których odbiorca byłby zobowiązany do złożenia zarówno oświadczenia jako uprawniony lub zobowiązany do zapewnienia paliwa gazowego dla innych podmiotów, jak i jako podmiot chroniony we własnym imieniu, należy uznać, że wykonanie pierwszego obowiązku czyni ten drugi bezprzedmiotowym. Zatem wystarczające będzie złożenie jedynie oświadczenia jako odbiorca zapewniający paliwo innym podmiotom, w którym wskazane zostaną części paliwa gazowego przeznaczone na zużycie własne, jako podmiotu chronionego, zużycie innych podmiotów chronionych oraz zużycie niepodlegające ochronie.

Ww. oświadczenia powinny być składane przed zawarciem ze sprzedawcą paliw gazowych umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej. W odniesieniu do umów obowiązujących w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy przewidziano 45-dniowy termin na złożenie tego oświadczenia w celu uzyskania ceny odpowiadającej taryfie z mocą od 1 stycznia 2022 r.

Oświadczenia składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Wzory oświadczeń określi minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tych oświadczeń oraz potrzebę ujednolicenia ich formy.

Opis mechanizmu zamrożenia cen

W projekcie przewidziano zamrożenie cen paliw gazowych na poziomie cen zawartych w taryfie sprzedawcy z urzędu (art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne), ustalonej na podstawie 62f ustawy – Prawo energetyczne na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r. Jednocześnie cena ta ma charakter ceny maksymalnej, co oznacza, że wobec odbiorców, którzy wcześniej zawarli umowę z dostawcą, przewidującą niższą cenę, stosuje się tą niższą cenę do czasu wygaśnięcia umowy. Również w przypadku, gdyby w trakcie 2022 roku doszło do obniżek cen i przedsiębiorcy zaczęliby oferować ceny niższe niż w taryfie sprzedawcy z urzędu, to zastosowanie będą miały te niższe ceny.

Jednocześnie projektowane rozwiązania wykluczają możliwość podwyższenia cen i stawek taryfowych paliwa gazowego w 2022 roku. Sprzedawcy gazu, którzy nie zastosują się obowiązku stosowania zamrożonych cen i stawek, będą podlegać karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 1 mln zł i nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa.

System rekompensat

W związku z zastosowaniem przez przedsiębiorstwo energetyczne mechanizmu rozłożenia w czasie wzrostu cen taryfowych gazu ziemnego, w przypadku odbiorców w gospodarstwach domowych (art. 62f ustawy – Prawo energetyczne), projektodawca przewidział w tym zakresie rekompensatę przysługującą przedsiębiorstwu energetycznemu za każdy miesiąc kalendarzowy począwszy od dnia wprowadzenia przez podmiot uprawniony do stosowania taryfy skalkulowanej na zasadach określonych w art. 62f ww. ustawy.

Rekompensata składa się z dwóch komponentów:

- 1) faktycznych kosztów zakupu paliwa gazowego poniesionych dla dostaw na poczet odbiorców w gospodarstwach domowych w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, pomniejszonych o koszty uzasadnione w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ww. ustawy oraz o kwotę zaliczki na poczet rekompensaty, ustalonej zgodnie z pkt. 2, a która została wypłacona podmiotowi uprawnionemu na poczet miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o rekompensatę,
- 2) zaliczki na poczet rekompensaty należnej za miesiąc następujący po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami planowanymi do poniesienia przez podmiot uprawniony w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty

a kosztami uzasadnionymi w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f tej ustawy.

Biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwa energetyczne mogą stosować różne ceny i stawki opłat na podstawie taryf skalkulowanych na podstawie art. 62f ww. ustawy (czym później złożony wniosek o zatwierdzenie taryfy w tym trybie, tym wyższe ceny i stawki opłat) ustawodawca przewidział pułap cenowy, który odnosi się do cen i stawek opłat stosowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Okoliczność ta także ma znaczenie do wyliczenia ewentualnych rekompensat dla tych przedsiębiorstw energetycznych. Z drugiej strony wszyscy odbiorcy, będący beneficjentami przyjętych rozwiązań w 2022 roku, nie będą rozliczeni po cenach wyższych niż wynikających z przyjętego ograniczenia.

Powwyższa rekompensata konsumować będzie – do wysokości wypłaconej rekompensaty – kwotę ewentualnej korekty jaka przysługiwałaby sprzedawcy paliwa gazowego, którą ten podmiot rozliczałby w latach następnych, o której mowa w obowiązującym już art. 62f ustawy – Prawo energetyczne. Oznacza to, iż w zakresie skonsumowanej korekty nie będą podwyższane ceny w taryfach w latach przyszłych.

W przypadku sprzedawcy gazu, który stosuje ceny zamrożone (tj. taryfę sprzedawcy z urzędu), rekompensata będzie wyliczana w oparciu o dwa komponenty, tj.:

- a) w zakresie stosowania zamrożonych cen dla segmentu odbiorców w gospodarstwach domowych w spółdzielniach, wspólnotach i innych podmiotach zbiorowych zaopatrujących lokale mieszkalne (art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–c ustawy – Prawo energetyczne), a także do odbiorców wrażliwych (art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy – Prawo energetyczne) – kwotę stanowiącą iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne i różnicy pomiędzy poziomem cen, jakie to przedsiębiorstwo energetyczne stosowało dla tych odbiorców w dniu 1 stycznia 2022 r., a poziomem cen z taryfy sprzedawcy z urzędu. Ceny na dzień 1 stycznia 2022 ustala się według taryf, cenników oraz umów, określających ceny i stawki na dzień 1 stycznia 2022 r.
- b) w zakresie stosowania zamrożonych cen dla segmentu odbiorców w gospodarstwach domowych indywidualnie zaopatrywanych w gaz przez przedsiębiorstwo energetyczne (art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne) – kwotę stanowiącą iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne i różnicy pomiędzy poziomem cen i stawek określonych w taryfie tego przedsiębiorstwa, którą

stosowałyby ono w normalnych warunkach rynkowych, a poziomem cen określonych w taryfie sprzedawcy z urzędu.

W zależności od systemu, rekompensaty będą wypłacane co miesiąc, bądź co kwartał.

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A. („Zarządca Rozliczeń”). Rola tego podmiotu polegać będzie na weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku, Zarządca Rozliczeń zatwierdzi wniosek i dokona wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

W projekcie przewidziano jednocześnie szereg mechanizmów mających na celu zapewnienie efektywnego wydawania środków publicznych. Wszelkie zaliczki i rekompensaty są konstruowane i wyliczane na podstawie obiektywnych kryteriów i weryfikowane wiarygodnymi dokumentami.

Po zakończeniu roku kalendarzowego, Zarządca Rozliczeń będzie miał obowiązek dokonania weryfikacji rekompensat należnych przedsiębiorstwu energetycznemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie poinformuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji.

Zarządca Rozliczeń będzie dysponować prawem żądania, w terminie 12 miesięcy od dnia złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o korektę rekompensaty, przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających jej wysokość.

Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie objętej rekompensatami w ciągu 12 miesięcy od wypłaty ostatniej z nich, będzie zobowiązane w całości zwrócić w otrzymane środki rekompensaty z odsetkami, a pobrane środki zostaną uznane za pobrane nienależnie. Przedsiębiorstwo energetyczne, który otrzymało rekompensatę nienależnie, zobowiązane będzie do jej zwrotu.

Wniosek o rozliczenie rekompensaty przedsiębiorstwo energetyczne złoży do Zarządcy Rozliczeń nie później niż do 30 listopada 2023 r.

Rekompensata zostanie rozliczona w terminie do dnia 31 grudnia 2023 r. Zarządca Rozliczeń po zebraniu stosownych dokumentów określi kwotę ostatecznej rekompensaty. W przypadku jeżeli wypłacona zaliczka na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1, będzie w kwocie

przenoszącej kwotę ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń wezwie przedsiębiorstwo energetyczne, do zwrotu różnicy w terminie 14 dni od otrzymania wezwania.

W przypadku jeżeli zaliczka na poczet rekompensaty będzie niższa od kwoty ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń dokona wyrównania tej różnicy na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego w terminie 14 dni od daty określenia kwoty ostatecznej rekompensaty.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne nie złożyło wniosku o korektę rekompensaty lub zaliczki do dnia 31 grudnia 2023 r. lub nie dostosowało cen i stawek opłat, zobowiązane jest zwrócić w całości otrzymane środki rekompensaty lub zaliczki wraz z odsetkami, a pobrane środki uznaje się za pobrane nienależnie.

Źródła finansowania

Łączny koszt z tytułu rekompensat przewidzianych ustawą nie przekroczy 10 mld zł. Rekompensaty będą wypłacane przez Fundusz Wypłaty Różnicy Cen, do którego w roku 2022 zostaną przekazane:

- 1) 40% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332, z późn. zm.), ale nie więcej niż 6 424 mln zł;
- 2) środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.).

Uwarunkowania wynikające z prawa Unii Europejskiej

Obowiązek detaryfikacji cen gazu ziemnego wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94, z późn. zm.) (tzw. dyrektywy gazowej). Komisja Europejska stoi na stanowisku, że ochrona taryfowa odbiorców może być zgodna z art. 3 ust. 2 dyrektywy gazowej tylko, w wypadku gdyby interwencja państwa spełniała wszystkie warunki ustanowione w wyroku TSUE

w sprawie *Federutility*, w którym sformułowane zostały trzy kryteria umożliwiające zbadanie, czy system interwencji państwa może zostać dopuszczony.

Warunki dopuszczalności interwencji państwa w ceny gazu, w świetle wyroku TSUE w sprawie *Federutility*, to:

- uzasadnienie ogólnym interesem gospodarczym,
- zachowanie zasady proporcjonalności, czyli interwencja państwa nie może ograniczać prawa do swobodnego ustalania cen w zakresie wykraczającym poza to, co niezbędne do osiągnięcia celu leżącego w ogólnym interesie gospodarczym – interwencja musi być ograniczona w czasie i ograniczony powinien być także jej podmiotowy zakres zastosowania,
- interwencja powinna być w oparciu na jasnych, przejrzystych, niedyskryminujących i weryfikowalnych zasadach, które gwarantują przedsiębiorstwom Unii Europejskiej równy dostęp do odbiorców krajowych.

TSUE w wyroku z dnia 10 września 2015 roku (Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej), podtrzymując tezy wyroku w sprawie *Federutility*, zakwestionował polskie przepisy nakładające na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek cen dostaw gazu ziemnego zatwierdzanych przez Prezesa URE i, w sytuacji gdy:

- obowiązek nie jest ograniczony w czasie,
- prawo krajowe nie zobowiązuje organów administracji do okresowego badania konieczności i zasad jego stosowania w sektorze gazowniczym z uwzględnieniem stopnia rozwoju tego sektora,
- taryfikacja stosuje się do nieograniczonego kręgu beneficjentów lub odbiorców bez rozróżnienia pomiędzy odbiorcami oraz bez rozróżnienia sytuacji odbiorców w ramach poszczególnych ich kategorii.

W celu uniknięcia kar pieniężnych za naruszenie prawa Unii Europejskiej w dniu 30 listopada 2016 roku uchwalona została tzw. ustawa detaryfikacyjna²⁾. Ustawa wprowadziła stopniową detaryfikację:

- z dniem 1 stycznia 2017 roku dla odbiorców hurtowych i odbiorców końcowych dokonujących zakupu paliw gazowych w punkcie wirtualnym, w postaci skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG), lub w trybie przetargów,

---

²⁾ Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1986).

aukcji lub zamówień publicznych w rozumieniu przepisów o zamówieniach publicznych,

- z dniem 1 października 2017 roku dla pozostałych odbiorców końcowych niebędących odbiorcami w gospodarstwie domowym,
- z dniem 1 stycznia 2024 roku dla odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych.

Biorąc pod uwagę kryteria przyjęte w orzecznictwie TSUE uznać należy, że obecny kryzys na rynku gazu uzasadnia rozszerzenie ochrony taryfowej odbiorców gazu ziemnego. Z orzecznictwa TSUE wynika, że ochrona taka musi być ograniczona tylko do niektórych kategorii odbiorców (stąd propozycja rozszerzenia ochrony o, np. podmioty realizujące zadania z zakresu użyteczności publicznej) oraz limitowana w czasie (proponuje się ochronę taryfową do 31 grudnia 2023 roku).

W obecnej sytuacji rynkowej (koszty zakupy gazu wielokrotnie przekraczają cenę taryfową) rozszerzenie ochrony taryfowej musi być połączone z systemem rekompensat dla sprzedawców gazu ziemnego. Mechanizm rekompensat ukształtowany został jako środek ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych oraz odbiorców realizujących kluczowe zadania z zakresu użyteczności publicznej bez jedoczesnego zapewnienia korzyści finansowych sprzedawcom gazu. Dlatego też ustawa przewiduje odliczenie rekompensat od ewentualnej kwoty korekty, która mogłaby być odzyskiwana przez przedsiębiorstwo energetyczne korzystające z mechanizmu rozłożenia wzrostu cen taryfowych gazu ziemnego w czasie (art. 62f ustawy – Prawo energetyczne).

Zgodnie z art. 3 ust. 11 dyrektywy gazowej państwa członkowskie informują Komisję o wszystkich środkach przyjętych w celu spełnienia obowiązków użyteczności publicznej, w tym również ochrony konsumentów i ochrony środowiska, a także o ich możliwym wpływie na konkurencję krajową i międzynarodową oraz o tym, czy takie środki wymagają odstępstwa od reguł dyrektywy. W związku z powyższym zmiana przepisów dotyczących taryfikacji cen gazu ziemnego wymaga poinformowania Komisji Europejskiej.

2. Zmiany dotyczące sposobu realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych – zmiana ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249), oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255, z późn. zm.)

Zgodnie z projektem, wprowadzona zostanie możliwość zlecenia przez zobowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego podmioty zadań z zakresu utrzymywania tych zapasów również Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. Tzw. usługa biletowa stanowi alternatywną formę realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w stosunku do zakupu usługi we własnym zakresie w ramach pojemności magazynowych oferowanych przez operatora systemu magazynowania lub utrzymywania zapasów poza granicami kraju. Obecnie usługę biletową mogą świadczyć jedynie przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi.

W celu realnego zwiększenia roli Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w systemie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, przedmiotowy projekt stwarza podstawę do nabycia przez nią w imieniu Skarbu Państwa gazu ziemnego, na cele utrzymania zapasów obowiązkowych. Agencja będzie zobowiązana do działania na podstawie tych samych przepisów, co pozostałe podmioty świadczące usługę biletową, z tą różnicą, że wyłączone zostało stosowanie art. 24b ust. 6–8 ustawy, które przewidywały kontrolę organu regulacyjnego przed zawarciem umowy biletowej. Celem tej kontroli było zagwarantowanie, by treść umów biletowych zapewniała realizację ustawowego celu, jakim jest zapewnienie funkcjonowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, stanowiących podstawę krajowego systemu bezpieczeństwa w razie wystąpienia sytuacji kryzysowej oraz zabezpieczenie podmiotów zlecających tego typu usługę przed nadużyciami ze strony tzw. biletera. W ocenie projektodawcy, brak jest zasadności dla stosowania tych przepisów w stosunku do umów zawieranych przez Agencję, która jako organ realizujący swoje ustawowe obowiązki będzie podlegała nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

Tym samym konieczne jest również dokonanie zmian w sposobie, w jaki Agencja dokonuje zakupu towarów oraz usług. Agencja jako podmiot publiczny jest zobligowana do stosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r.

poz. 1129, z późn. zm.). Mając na względzie fakt, iż tworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym oraz dotyczy bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, należy uznać, że wprowadzone art. 2. projektowanej ustawy zwolnienia spod reżimu prawnego systemu zamówień publicznych jest proporcjonalne oraz nie wprowadza dyskryminacyjnych kryteriów, które mogłyby wywierać wpływ na możliwość swobodnego konkutowania.

Dodatkowo, przewiduje się wprowadzenie regulacji umożliwiającej Agencji rozpoczęcie świadczenia usług biletowych już w bieżącym roku gazowym. W tym celu, dla zapewnienia transparentności i większej efektywności modelu, przedmiotowy przepis umożliwia Agencji przejście na rzecz Skarbu Państwa zapasów obowiązkowych lub ich części. Dlatego też podmioty, które są zobowiązane do utworzenia oraz utrzymywania zapasów obowiązkowych, mogą wystąpić do Agencji z wnioskiem o zawarcie umowy biletowej. Jej zawarcie będzie oznaczało odpłatne przeniesienie na rzecz Skarbu Państwa własności gazu ziemnego utrzymywanego przez zlecającego usługę biletową w ramach zapasów obowiązkowych, w ilości pozwalającej Agencji realizację umowy. Dodatkowo, proponowany przepis art. 70c ust. 3 pkt 2 gwarantuje, że Agencja z mocy prawa stanie się stroną umów zawartych z operatorem systemu magazynowania w celu realizacji obowiązku utrzymania zapasów gazu.

Aby zapewnić Agencji możliwość realizacji opisanych powyżej zadań, obejmujących zarówno nabycie gazu ziemnego, jak i pokrycie kosztów rezerwacji odpowiednich pojemności magazynowych w podziemnych magazynach gazu, koniecznym jest zapewnienie źródła finansowania przez odpowiednie dotacje celowe, co wymaga zmiany w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, przewidzianej w art. 7 projektu.

Jednocześnie, zgodnie z założeniami projektu, źródłem finansowania zadań realizowanych przez Agencję w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, będzie Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

3. Zmiany w zakresie wnoszenia zabezpieczeń dla obrotu giełdowego – zmiana ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.)

W projektowanym art. 5 proponuje się przedłużenie możliwości wprowadzania innych niż finansowe zabezpieczeń, tj. przedłużenie obowiązywania środka wprowadzanego w ustawie z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, oraz zwiększenie procentowego udziału poręczeń spółek znajdujących się w jednej grupie kapitałowej, pod warunkiem posiadania przez spółkę poręczającą ratingu renomowanej agencji ratingowej na wysokim poziomie. Konieczność przedłużenia obowiązywania ww. środka wynika z faktu, że podstawowy model zabezpieczania transakcji, przy obecnych wahaniami cen, które sięgają kilkudziesięciu procent miesięcznie, stanowi istotne obciążenie m.in. dla przedsiębiorstw energetycznych zobowiązanych, na podstawie art. 49b ustawy – Prawo energetyczne, do sprzedaży przynajmniej 55% paliwa gazowego wprowadzanego do sieci (tzw. obligo giełdowe). Jako, że instytucja obligo giełdowego, odgrywająca kluczową rolę w rozwoju konkurencji w sektorze gazu ziemnego, już sama w sobie stanowi obciążenie dla przedsiębiorstw zajmujących się obrotem gazem, zasadnym jest ograniczenie negatywnych skutków kryzysu energetycznego, posiadającego podstawy niezależne od tych spółek, dla podmiotów zobowiązanych.

4. Zmiany w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.).

Projektowana zmiana w art. 6 wprowadza możliwość przeznaczenia środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na udzielanie pożyczek.

Zgodnie z projektowanym przepisem, pożyczki będą mogły być udzielane:

- 1) sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym,

w szczególności na wszelkie potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego;

- 2) przedsiębiorcy realizującemu w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:
- a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
  - b) usług przesyłania paliw gazowych,
  - c) usług dystrybucji paliw gazowych,
  - d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
  - e) usług magazynowania paliw gazowych.

Udzielenie pożyczki będzie następowało na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych z podmiotem wskazanym powyżej. Łączna kwota należności z tytułu kapitału pożyczek nie będzie mogła w żadnym momencie przekroczyć 20 mld zł. Oprocentowanie pożyczki nie może być niższe niż maksymalna stawka oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określona według przepisów wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) powiększona o jeden punkt procentowy. Ponadto, wszystkie przychody z tytułu spłaty pożyczek, dochodów z tytułu odsetek oraz innych dochodów należnych Skarbowi Państwa wskazanych w umowie pożyczki gromadzone będą na rachunku Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. W projekcie zawarty został również przepis upoważniający ministra właściwego do spraw aktywów państwowych do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania pożyczek.

5. Wprowadzenie mechanizmu obejmowania gwarancjami Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym przez sprzedawcę z urzędu paliw gazowych, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz przedsiębiorcę realizującego w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Sprzedawca z urzędu, o którym mowa w art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, jest przedsiębiorcą wyznaczonym w przepisach prawa powszechnie obowiązującego (art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne – sprzedawca z urzędu dla paliw gazowych). Zadaniem tego przedsiębiorcy, zgodnie z art. 5a ustawy – Prawo energetyczne, jest dostarczanie paliwa

gazowego lub energii elektrycznej odbiorcom w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu. Zatem w przypadku, w którym przedsiębiorca dotychczas dostarczający paliwa gazowe bądź energię elektryczną do danego odbiorcy zaprzestałby działalności, a odbiorca nie będzie chciał bądź mógł (z jakiegokolwiek przyczyny) skorzystać z prawa do zmiany sprzedawcy, to w celu utrzymania ciągłości zaopatrzenia odbiorcy w te nośniki energii, działanie w tym zakresie podejmuje sprzedawca z urzędu. Należy przy tym zaznaczyć, że sprzedawca z urzędu jest jedynym dostawcą, który nie może odmówić zawarcia umowy – w przypadku jego braku, operator systemu przesyłowego bądź dystrybucyjnego po prostu odcinałby odbiorcy możliwość pobierania z sieci nośników energii.

Przedsiębiorca realizujący w 2021 roku obowiązek publicznej sprzedaży na forum giełdowym zapewnia odpowiedni poziom podaży gazu ziemnego na rynek, z którego zaopatrują się sprzedawcy z urzędu, a jednocześnie dzięki wytwarzanej w ten sposób płynności rynku hurtowego, tworzony jest obiektywny wskaźnik do ustalania cen w kontraktach bilateralnych. Podmiot ten w praktyce zapewnia również ciągłość dostaw gazu ziemnego z zagranicy, co w warunkach doświadczanego kryzysu gazowego uzasadnia objęcie tego podmiotu szczególnymi regułami dotyczącymi gwarancji Skarbu Państwa.

Wobec pojawiających się w ostatnich dniach informacji o zaprzestaniu działalności przez wielu sprzedawców energii i gazu w innych państwach członkowskich UE oraz ograniczaniu nowej kontraktacji przez istniejących dostawców, ryzyko związane z zaprzestaniem działalności przez niektórych sprzedawców gazu, zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym, rośnie również w Polsce. Jednocześnie jednak, przejęcie przez sprzedawcę z urzędu paliw gazowych odbiorców dotychczas obsługiwanych przez innego sprzedawcę wiąże się z koniecznością zakupu dla nich dodatkowego paliwa gazowego, co dla sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego oznacza dodatkowe, nieplanowane i znaczące koszty, związane zarówno z potencjalnie wysoką ceną zakupu paliwa gazowego w momencie zaprzestania działalności przez dotychczasowego dostawcę oraz z koniecznością szybkiego wniesienia depozytów zabezpieczających te transakcje zakupu na giełdzie. W sytuacji upadku sprzedawcy obsługującego dużą ilość odbiorców w gospodarstwach domowych, koszty te mogą iść w setki milionów złotych. Podkreślić należy przy tym, że sprzedawca z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, pełni funkcję sprzedawcy z urzędu, w sytuacji gdy dostarczania gazu zaprzestaje inny sprzedawca z urzędu (art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo

energetyczne). Oznacza to, że na tym podmiocie ciąży szczególna odpowiedzialność związana z dostawami do odbiorców paliw gazowych w gospodarstwie domowym.

Z uwagi na powyższe okoliczności, sprzedawca z urzędu paliwa gazowego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz podmiot, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, muszą pozyskiwać finansowanie o charakterze obrotowym, pozwalające na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności finansowej w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłością dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu.

Dla zagwarantowania powyższego celu proponuje się udzielenie ustawowej gwarancji na zobowiązania zaciągane przez ww. podmioty z tytułu kredytów i wyemitowanych obligacji, przeznaczonych na cele związane z ich podstawową działalnością i kluczowe z punktu widzenia wykonywanych funkcji w systemie gazowym. W przypadku sprzedawcy z urzędu paliw gazowych są to koszty związane z bilansowaniem, zakupem i rozliczeniem zakupionego paliwa gazowego. W przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, realizującego ten obowiązek w 2021 r., są to koszty związane z zakupem paliwa gazowego (w tym w ramach kontraktów importowych) i nabyciem usług związanych z zapewnieniem dostaw gazu w systemie przesyłowym i dystrybucyjnym (w tym usług regazyfikacji i magazynowania zakupionego gazu).

Okres, w którym zobowiązania podmiotów określonych w ustawie są obejmowane gwarancją Skarbu Państwa został określony na 4 lata. Wskazany okres koresponduje z okresem w jakim sprzedawca z urzędu paliw gazowych może odzyskiwać koszty niepokryte taryfą zatwierdzoną na podstawie art. 62f ustawy – Prawo energetyczne. Dodatkowym uzasadnieniem tego okresu jest wyjątkowość sytuacji ekonomicznej i trudny do określenia horyzont czasowy zaburzeń na rynkach energetycznych i gazowych Unii Europejskiej. Analiza danych rynkowych wskazuje, że na ekstremalnie wysoki poziom cen gazu w Unii Europejskiej wpływa strategia Gazpromu polegająca na wstrzymaniu dostaw spotowych do państw Unii Europejskiej, rezygnacji z wykorzystania wolnych mocy istniejących tras tranzytowych (Gazociąg Jamalski, Gazociąg Braterstwo), a także wytlóczeniu magazynów Gazpromu w Unii Europejskiej bez odbudowania poziomu zapasów przed sezonem zimowym. Już w tej chwili strategia ta powoduje, że ceny na okres wiosenny i letni 2022 roku pozostają na bardzo wysokim poziomie, co oznacza duże prawdopodobieństwo ponownych istotnych wzrostów cen zimą roku 2022 i utrzymania się ich

w kolejnych latach. Wbrew oczekiwaniom analityków i instytucji Unii Europejskiej krzywe cenowe utrzymują się na bardzo wysokim poziomie dla całego 2022 roku. Biorąc pod uwagę wzrost napięcia w stosunkach międzynarodowych, presję na bezprawne uruchomienie gazociągu Nord Stream 2, a także oczekiwania Gazpromu co do zmiany strategii kontraktacji odbiorców w Unii Europejskiej na kontrakty długoterminowe, nie jest możliwe prognozowanie momentu zakończenia trwającego kryzysu i jego bezpośrednich oraz pośrednich skutków. Powyższe oznacza, że wsparcie w postaci gwarancji Skarbu Państwa na zobowiązania kredytowe i związane z obligacjami powinno pokrywać wystarczająco długi okres, aby zapewnić podmiotom objętym niniejszą ustawą możliwość pozyskiwania finansowania zwiększonych potrzeb na kapitał obrotowy.

Z uwagi na dynamiczną sytuację rynkową zasadne jest również przeznaczenie instrumentów finansowych gwarantowanych przez Skarb Państwa na spłatę już zaciągniętych zobowiązań, o ile zostały one wydatkowane na cele wskazane w ustawie.

Ustawa wprowadza limity zaangażowania Skarbu Państwa w gwarancje dla poszczególnych podmiotów. Proponuje się również, aby ze względu na charakter udzielanej gwarancji w stosunku do tego rozwiązania wyłączone były przepisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2021 r. poz. 442, z późn. zm.), za wyjątkiem przepisów dotyczących odzyskiwania wierzytelności przez Skarb Państwa, przepisów stanowiących, że gwarancje są terminowe i udzielane do kwoty z góry określonej, przepisów dotyczących obowiązku prowadzenia przez Ministra Finansów ewidencji zobowiązań i należności wynikających z tytułu ww. gwarancji oraz uwzględniania informacji o tych gwarancjach w przygotowywanej corocznie przez Radę Ministrów informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Jednocześnie, projekt przesądza, że udzielana gwarancja obejmuje całą kwotę kapitału, odsetek i innych kosztów związanych z pożyczką, kredytem lub emitowanymi obligacjami, a także przesądza o braku konieczności ustanawiania w stosunku do tych gwarancji zabezpieczeń czy wnoszenia opłaty prowizyjnej.

Wejście w życie

Zgodnie z art. 20 projektu ustawy proponuje się, aby ustawa weszła w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia. Wejście w życie ustawy z dniem następującym po dniu jego ogłoszenia, uzasadnione jest trudną sytuacją odbiorców paliw gazowych, których dotknęły podwyżki cen gazu. Przepisy projektu stanowią wsparcie dla gospodarstw domowych,

mieszkańców budynków wielolokalowych jak i niektórych odbiorców wrażliwych. Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Wejście w życie ustawy nie wpłynie w istotny sposób na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Podkreślić należy jednak, że przewidziane w projekcie ustawy instrumenty zabezpieczające podmioty pełniące szczególną rolę dla zapewnienia ciągłości dostaw do odbiorców paliw gazowych, w pośredni sposób chronią również mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Konsultacje projektu

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingskiej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania przedmiotowym dokumentem w rozumienia ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stosowania prawa.

<p>Nazwa projektu projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Aktywów Państwowych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Małecki, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Izdebski, Dyrektora Departamentu Spółek Paliwo-Energetycznych</p>	<p>Data sporządzenia 10 stycznia 2022 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD338</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W drugiej połowie 2021 roku doszło do bezprecedensowego wzrostu cen gazu ziemnego na rynku hurtowym Unii Europejskiej. Notowania gazu ziemnego w grudniu 2021 roku na giełdach unijnych były wielokrotnie wyższe niż ceny gazu ziemnego w analogicznym okresie 2020 roku. Powyższa sytuacja generuje znaczące koszty dla odbiorców w gospodarstwach domowych oraz podmiotów z sektora użyteczności publicznej, które ze względu na pełnione przez siebie funkcje często nie są w stanie samodzielnie pozyskać środków finansowych na zapłatę istotnie wyższych rachunków za gaz ziemny. Jednocześnie nadzwyczajnie wysokie ceny pozyskania gazu ziemnego przy równoległej ochronie niektórych kategorii odbiorców przed radykalnym wzrostem cen gazu ziemnego generują ryzyko istotnego pogorszenia się kondycji finansowej sprzedawców gazu. Ustawodawca w celu ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych przed skokowym wzrostem cen gazu ziemnego zdecydował się na wprowadzenie do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.) mechanizmu rozłożenia w czasie wzrostu cen taryfowych gazu ziemnego (art. 62f). Zdarzenia mające miejsce po wejściu w życie ustawy (ustalenie taryfy dla gospodarstw domowych w trybie art. 62f przez wyłącznie jednego sprzedawcę gazu oraz istotne wzrosty cen gazu ziemnego na krzywej cenowej dla 2022 roku) wskazują na konieczność podjęcia dalszych działań zmierzających do ochrony odbiorców gazu ziemnego szczególnie narażonych na skutki wzrostu cen gazu ziemnego oraz uwzględnienie faktu ochrony tych podmiotów w sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi. Dlatego też projektowany mechanizm zakłada realizację celu w postaci ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych oraz niektórych odbiorców realizujących zadania z zakresu użyteczności publicznej przy jednoczesnym wprowadzeniu rekompensat dla sprzedawców gazu prowadzących sprzedaż do odbiorców taryfowych.

Celem nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249), zwanej dalej „ustawą o zapasach” (art. 2 projektu) jest zwiększenie bezpieczeństwa przed zawirowaniami spowodowanymi manipulacjami na zachodnich rynkach gazu ziemnego, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie polskiej sieci gazowej oraz przedsiębiorstw energetycznych. W konsekwencji bezprawnych działań dominującego dostawcy gazu ziemnego na rynek europejski, wszystkie giełdy w na rynku unijnym odnotowały kilkusetprocentowe wzrosty cen. W związku z tymi zawirowaniami, zasadnym jest zwiększenie nadzoru organów władzy publicznej nad systemem zapasów obowiązkowych w Polsce, co pozytywnie wpłynie na zdolność szybkiego reagowania i zabezpieczenia stabilnych dostaw, w szczególności do odbiorców będących gospodarstwami domowymi.

Osobną kwestią związaną ze znacznymi wzrostami cen paliwa gazowego na giełdzie, stanowi konieczność zabezpieczenia finansowego transakcji przez podmioty sprzedające gaz za pośrednictwem giełdy. Znacząco wzrosła wartość kapitału, który przedsiębiorstwa te zobowiązane są zamrażać w związku z wnoszeniem zabezpieczeń transakcji giełdowych. Jest to szczególnie istotne z perspektywy istniejących regulacji wspierających rozwój konkurencji na rynku, które zobowiązują podmioty do sprzedaży 55% wolumenów gazu ziemnego wprowadzanego do sieci. W związku z powyższym, oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniej elastyczności tym przedsiębiorstwom, zasadnym jest umożliwienie wnoszenia zabezpieczeń również w formie niefinansowej.

Wobec pojawiających się informacji o zaprzestaniu działalności przez wielu sprzedawców energii i gazu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz ograniczaniu nowej kontraktacji przez istniejących dostawców, ryzyko związane z zaprzestaniem działalności przez niektórych sprzedawców gazu zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym, rośnie również w Polsce. Jednocześnie jednak, przejście przez sprzedawcę z urzędu paliw gazowych, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (sprzedawcy „ostatniej szansy” działającego na wypadek zaprzestania dostarczania gazu ziemnego przez innych sprzedawców z urzędu), odbiorców dotychczas obsługiwanych przez innego sprzedawcę wiąże się z koniecznością zakupu dla nich dodatkowego paliwa gazowego, co dla sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oznaczać będzie dodatkowe, nieplanowane i znaczące koszty, związane zarówno z potencjalnie wysoką ceną zakupu paliwa gazowego

w momencie zaprzestania działalności przez dotychczasowego dostawcę oraz z koniecznością szybkiego wniesienia depozytów zabezpieczających te transakcje zakupu na giełdzie. W sytuacji upadłości sprzedawcy obsługującego dużą ilość odbiorców w gospodarstwach domowych, koszty te mogą wynieść setki milionów złotych.

Z uwagi na powyższe okoliczności, sprzedawca z urzędu paliwa gazowego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz podmiot, realizujący w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, muszą pozyskiwać finansowanie o charakterze obrotowym, pozwalające na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłością dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu. W przypadku sprzedawcy z urzędu paliw gazowych ponosi on koszty związane z bilansowaniem, zakupem i rozliczeniem zakupionego paliwa gazowego. W przypadku podmiotu, realizującego w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, są to koszty związane z zakupem paliwa gazowego (w tym w ramach kontraktów importowych) i nabyciem usług związanych z zapewnieniem dostaw gazu w systemie przesyłowym i dystrybucyjnym (w tym usług regazyfikacji i magazynowania zakupionego gazu).

Projektowana regulacja służy zatem zabezpieczeniu odbiorców gazu ziemnego w Polsce przed ewentualnymi skutkami kryzysu gazowego, którego głębokość oraz ramy czasowe nie są jeszcze znane, a które mogłyby mieć istotne skutki dla funkcjonowania gospodarki krajowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania w zakresie ochrony odbiorców paliw gazowych zakładają:

- rozszerzenie katalogu podmiotów objętych ochroną taryfową do 31 grudnia 2023 (art. 62b ustawy – Prawo energetyczne) o niektóre kategorie odbiorców będących podmiotami realizującymi zadania z zakresu użyteczności publicznej (m.in. szpitale, szkoły, żłobki, przedszkola, noclegownie itp.),
- wprowadzenie mechanizmu rekompensat dla sprzedawców gazu ziemnego do odbiorców taryfowych, który służyłby zrehabilitowaniu skutków zamrożenia cen dla rozszerzonego katalogu odbiorców taryfowych,
- potwierdzenie i podkreślenie w treści przepisów prawa konieczności ochrony taryfowej odbiorców gazu ziemnego w budynkach wielolokalowych, którzy nie zawarli indywidualnych umów kompleksowych lub umów zakupu gazu ziemnego z przedsiębiorstwami energetycznymi.

Ujęta w art. 2 projektu nowelizacja ustawy o zapasach zakłada umożliwienie Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwanej dalej „Agencją” oferowanie tzw. umowy biletowej przedsiębiorstwom zobowiązanym na podstawie art. 24 ustawy o zapasach do utrzymywania zapasów gazu ziemnego, tj. przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się obrotem gazem ziemny z zagranicą oraz sprowadzającym gaz ziemny z zagranicy. W tym celu Agencja uzyska możliwość oferowania umów na zbliżonych warunkach do obecnie stosowanych tzw. umów biletowych. Jednocześnie, z racji na specyfikę funkcjonowania Agencji, koniecznym jest by wraz z zawarciem umowy o świadczenie takich usług, Agencja przejmowała na rzecz Skarbu Państwa własność zapasów obowiązkowych. Proponowane rozwiązanie stanowi pierwszy krok w kierunku wprowadzenia w Polsce nowego modelu zapasów obowiązkowych, w którym wiodącą rolę odgrywać będzie Agencja. Projektowane przepisy umożliwiają Agencji zaangażowanie się w kluczowy dla bezpieczeństwa energetycznego Polski system już w bieżącym roku gazowym i przygotowanie do pełnienia funkcji, jakie powierzone zostaną Agencji w ramach nowego systemu bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego.

Przedmiotowy projekt zakłada również przedłużenie możliwości wnoszenia innych niż finansowe zabezpieczeń dla transakcji dokonywanych za pośrednictwem zorganizowanych rynków, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312, z późn. zm.). Możliwość wprowadzania innych niż finansowe zabezpieczenia została pierwszy raz wprowadzona w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.). Pozwoli to na znaczące ograniczenie obciążeń finansowych przedsiębiorstw zobowiązanych, na podstawie art. 49b ustawy – Prawo energetyczne, do sprzedaży 55% wolumenów gazu ziemnego wprowadzanego do polskiego systemu za pośrednictwem giełdy. Wpłynie to na istotne poprawienie elastyczności tych przedsiębiorstw i zdolność do bieżącego reagowania na zmiany na rynku gazu ziemnego.

Nowelizacja ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 695, z późn. zm.) (art. 4 projektu), zakłada, że jednym z działań, które ma na celu pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na wszelkie potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego, w sytuacji gdy gospodarka Polski jest poddana szokom będącym skutkiem pandemii COVID-19, jest umożliwienie udzielania przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych pożyczek na rzecz podmiotów określonych w ustawie – Prawo energetyczne jako sprzedawcy z urzędu paliw gazowych, zgodnie z art. 62c ust. 1 oraz art. 49b ust. 1.

Projektowane przepisy:

- 1) określają, że pożyczki mogą być udzielane podmiotom, o których mowa w art. 62c ust. 1 oraz art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne;
- 2) przewidują, że udzielenie pożyczki następuje na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
- 3) określają maksymalną wysokość sumaryczną należności z tytułu kapitału udzielonych pożyczek;
- 4) ustalają minimalną stawkę oprocentowania udzielanych pożyczek, na poziomie maksymalnej stawki oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) powiększonej o jeden punkt procentowy;
- 5) określają, że wszystkie przychody z tytułu spłaty pożyczek, dochodów z tytułu odsetek oraz innych dochodów należnych Skarbowi Państwa wskazanych w umowie pożyczki gromadzone są na rachunku Funduszu Przeciwdziałania COVID-19;
- 6) dają upoważnienie ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania pożyczek.

W celu zapewnienia finansowania o charakterze obrotowym dla sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz podmiotu, realizującego w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, pozwalającego na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłością dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu proponuje się udzielenie ustawowej gwarancji na zobowiązania zaciągane przez ww. podmioty z tytułu kredytów i wyemitowanych obligacji, przeznaczonych na cele związane z ich podstawową działalnością i kluczowe z punktu widzenia wykonywanych funkcji w systemie gazowym (art. 12 projektu).

Proponowane rozwiązanie polega na objęciu gwarancją Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów, zaciągniętych na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., przez sprzedawcę z urzędu paliw gazowych, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz przedsiębiorcę realizującego w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Środki pozyskane z tych kredytów i emisji obligacji mogą być przeznaczone jedynie na pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na wszelkie potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego (w przypadku sprzedawcy z urzędu paliw gazowych) oraz na pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem, usług przesyłania paliw gazowych, usług dystrybucji paliw gazowych, usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego i usług magazynowania paliw gazowych (w przypadku przedsiębiorcy realizującego w 2021 roku obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne).

Projektowany mechanizm przewiduje również objęcie gwarancją Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów, zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., również wtedy, gdy środki pozyskane z tych obligacji lub tych kredytów są przeznaczone na spłatę zobowiązań z tytułu innych kredytów lub obligacji, zaciągniętych przez te same podmioty na te same cele.

Warunkiem ważności gwarancji, udzielanej do wysokości 100% pozostających do spłaty świadczeń pieniężnych wynikających z kredytu albo wyemitowanych obligacji, objętych gwarancją, wraz ze 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem albo obligacjami, jest złożenie przez gwaranta oświadczenia o objęciu gwarancją zobowiązania z tytułu kredytu lub obligacji.

Łączna kwota gwarancji o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 1 (20 miliardów zł) została skalkulowana przy założeniach cenowych zakupu paliwa gazowego na TGE według notowań krzywej forward z dnia 22.12.2021 z podziałem na poszczególne miesiące 2022 roku. W kwocie limitu gwarancji uwzględniono szacowane wolumeny zużycia na krajowym rynku detalicznym w roku 2022.

Łączna kwota gwarancji, o której mowa w art. 12 ust. 5 pkt 2 (10 miliardów zł) została oszacowana jako wartość niezbędna dla zabezpieczenia celów wskazanych w art. 12 ust. 1 pkt 2 w okresie 30 dni najwyższego zapotrzebowania na paliwo gazowe (założono szacunkowe zapotrzebowanie na gaz w miesiącu styczniu).

Oszacowana wartość wynika z iloczynu szacunkowego średniego wolumenu zużycia gazu w Polsce w styczniu (szacunkowy wolumen przyjęto jako 12% rocznego zużycia) oraz średniego kosztu związanego z nabyciem gazu po cenie rynkowej (notowania kontraktów miesięcznych na styczeń TGE). Skalkulowana wartość została powiększona o miesięczne szacunkowe koszty usług przesyłowych, usług dystrybucyjnych oraz koszty związane z regazyfikacją i magazynowaniem paliwa gazowego.

W kwotach ww. limitów gwarancji są uwzględnione odsetki i inne koszty bezpośrednio związane z gwarantowanym kredytem lub obligacjami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Belgia:

Dodatek energetyczny w wysokości 80 EUR dla najuboższych gospodarstw domowych (koszt ok. 72 mln EUR).

Czechy:

Zwolnienie z VAT na energię elektryczną i gaz ziemny w listopadzie oraz grudniu 2021.

Hiszpania:

Dodatek energetyczny na ogrzewanie. Średnio 90 EUR na gospodarstwo domowe, konkretna wysokość w zależności od średnich temperatur w regionie.

Francja:

Zamrożenie regulowanych cen gazu dla odbiorców do końca 2022 r. (szacowany koszt ok. 5 mld EUR).

Włochy:

Dotacja do 245 EUR na gaz ziemny (uzależniona od poziomu dochodów, wielkości gospodarstwa domowego, warunków klimatycznych).

Redukcja VAT na gaz ziemny do 5% na okres od października do grudnia br.

Rumunia:

Rekompensaty dla gospodarstw domowych i niektórych instytucji społecznych w postaci dopłat do rachunków za gaz ziemny (koszt ok. 0,3 mld EUR za 5 miesięcy).

Podstawowym aktem prawnym dotyczącym bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1), zwane dalej rozporządzeniem 2017/1938. Na podstawie tego rozporządzenia, państwa członkowskie UE mogą przyjąć nierynkowe środki zapewniające stabilność dostaw gazu ziemnego w sytuacji zakłóceń w dostawach czy funkcjonowaniu infrastruktury gazowej. Jednym z dopuszczalnych przez rozporządzenie środków jest instytucja zapasów obowiązkowych, czyli zobowiązaniu przedsiębiorstw energetycznych do utrzymywania i powstrzymania się od wykorzystania pewnego wolumenu gazu ziemnego. Zapasy obowiązkowe funkcjonują również w innych państwach członkowskich takich jak np. Włochy czy Francja. Niemniej, z racji na różnice w zasadach funkcjonowania systemów gazowych tych państw członkowskich, niemożliwym jest bezpośrednie porównanie mechanizmów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy w gospodarstwach domowych	ok. 7 milionów gospodarstw domowych	Dane własne	Beneficjenci obniżenia cen paliwa gazowego.
Odbiorcy w spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych	maks. 40 tysięcy spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych (nieznana liczba gospodarstw domowych w lokalach)	Szacunki własne	Beneficjenci zagwarantowania obniżenia cen paliwa gazowego w związku z objęciem ochroną taryfową wszystkich spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych
Podmioty świadczące usługi użyteczności publicznej wymienione w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy – Prawo energetyczne	Trudna do oszacowania	Szacunki własne	Beneficjenci mechanizmu objęcia taryfą skutkującą obniżeniem cen paliwa gazowego.
Przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem paliwami gazowymi	179 przedsiębiorstw posiada koncesję na obrót (sprzedaż) paliwami gazowymi, jednak tylko 90 z nich aktywnie uczestniczy w obrocie tym paliwem.	Urząd Regulacji Energetyki	Przedsiębiorstwa będą pełnić funkcję pośredniczącą w transferze korzyści ekonomicznej wynikającej z mechanizmu beneficjentom rzeczywistym (odbiorcom w gospodarstwach domowych oraz odbiorcom realizujących zadania z zakresu użyteczności publicznej).
Zarządca Rozliczeń	1	Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie	Podmiot odpowiedzialny za wypłatę rekompensat i zaliczek.

pozostałe jednostki FWRC	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
pozostałe jednostki RARS	5,3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5,3
Saldo ogółem	-15,3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-15,3
budżet państwa	-6,424	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-6,424
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki FPC	-8,876	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-8,876
pozostałe jednostki FWRC	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki RARS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Pożyczki, o których mowa w art. 4 projektu udzielane będą również ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Z uwagi na brak informacji na temat potrzeb pożyczkowych przedsiębiorstw, na obecnym etapie nie jest możliwe oszacowanie wydatków i wpływów z tytułu udzielonych pożyczek. Jednocześnie łączna kwota należności z tytułu kapitału pożyczek, nie może w żadnym momencie przekroczyć 20 mld zł.</p> <p>Wprowadzenie instrumentu gwarantowania zobowiązań z tytułu kredytów i emisji obligacji spowoduje powstanie potencjalnych zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu udzielonych gwarancji do maksymalnej kwoty 30 mld zł w przypadku udzielenia gwarancji w wysokości całego limitu wskazanego w art. 12 projektu. W przypadku zaistnienia konieczności wypłat z tytułu gwarancji wypłaty te będą realizowane z budżetu państwa – część 79. Nie zakłada się jednak konieczności wypłat z tytułu gwarancji. Gwarancja ma zapewnić dostęp do finansowania obrotowego, którego spłata ma zostać dokonana samodzielnie przez kredytobiorców zgodnie z ustalonym harmonogramem spłaty tego finansowania.</p> <p>Koszt rekompensaty z tytułu stosowania niższych cen gazu dla niektórych odbiorców paliw gazowych wyniesie ok. 10 mld zł, na które składa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rekompensata z tytułu zastosowania art. 62f ustawy – Prawo energetyczne: ok. 7,4 mld zł (kwota została oszacowana przy założeniu zakupu paliwa gazowego na Towarowej Giełdzie Energii według średniej ceny dla dostaw w roku 2022 z okresu listopad–grudzień 2021 r.); 2. rekompensata z tytułu automatycznego zastosowania ochrony taryfowej na warunkach wynikających z zastosowania art. 62f ustawy – Prawo energetyczne dla odbiorców gazu ziemnego w budynkach wielolokalowych należących do wspólnot i spółdzielni mieszkaniowych: ok. 1,2 mld zł (kwota została oszacowana przy założeniu zakupu paliwa gazowego na Towarowej Giełdzie Energii według średniej ceny dla dostaw w roku 2022 z w grudniu 2021 r.); 3. rekompensata z tytułu objęcia ochroną odbiorców z sektora użyteczności publicznej: ok. 1,5 mld zł (kwota została oszacowana przy założeniu zakupu paliwa gazowego na Towarowej Giełdzie Energii według średniej ceny dla dostaw w roku 2022 w grudniu 2021 r.). <p>Kwota przekazana Agencji z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na zakup na rzecz Skarbu Państwa gazu ziemnego w celu świadczenia usług biletowych nie przekroczy 5,3 mld zł.</p> <p>W celu wyeliminowania ryzyka zmienności jednego dnia (co aktualnie na rynku gazu ziemnego zdarza się nadzwyczaj często), projekt przewiduje, że do wyznaczenia ceny rozliczeniowej za nabywany przez Agencję gaz ziemny przyjęte zostaną ceny wynikające z prowadzonych na Towarowej Giełdzie Energii notowań dla produktów kwartalnych na 2 i 3 kwartał roku, a dokładniej – średnia kwotowań z ostatnich 30 dni bezpośrednio poprzedzających datę przekazania gazu dla tych produktów czyli indeksu Q2 oraz Q3, notowanych na Towarowej Giełdzie Energii.</p> <p>Ten sposób wyznaczenia ceny rozliczeniowej odpowiada rynkowej cenie na poziomie kwotowań dla kwartału 2 i 3, czyli sezonu zatłoczenia magazynów. Proponowana metoda wyceny sprowadza się odpowiednio do sytuacji, w której podmiot odpowiedzialny za utworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych, mógłby zarezerwować samodzielnie odpowiednie pakiety magazynowe u operatora systemu magazynowania oraz dokonać zakupu gazu ziemnego na platformie obrotu oraz dokonać jego zatłoczenia.</p> <p>W rezultacie, całkowitą bieżącą wartością gazu ziemnego stanowiącego zapasy obowiązkowe, które kształtują się przeciętnie na poziomie ok. 13,5–14 mln MWh, można oszacować na poziomie 5,1–5,3 mld zł.</p> <p>Jednocześnie należy przyjąć, że w przypadku świadczenia przez Agencję usług biletowych, miesięczny koszt utrzymania zapasów obowiązkowych, utworzonych i utrzymywanych w instalacjach magazynowych w Polsce, przy założeniu utrzymania aktualnych stawek taryfowych może wynieść 47,9 mln zł, przy czym pokrywany będzie z opłaty uiszczanej przez zlecającego usługę biletową.</p>
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Maksymalne do poniesienia przez Agencję koszty zostały wskazane w punkcie Źródła finansowania, jednak należy zwrócić uwagę, że wysokość ostatecznych kosztów do poniesienia przez Agencję oraz wysokość zysków uzyskiwanych ze świadczonych przez nią usług biletowych jest bezpośrednio powiązana z wolumenów zapasów obowiązkowych przejętych przez Agencję. Jako że przedsiębiorcy będą korzystać ze swobody decydowania w sprawie zwrócenia się do Agencji z wnioskiem o zawarcie umowy, w szczególności w zakresie wynagrodzenia za świadczenie umowy biletowej, a cena paliwa gazowego przejmowanego przez Agencję na podstawie przepisów projektowanej ustawy uzależniona jest od faktycznego momentu przeniesienia własności tych zapasów, oszacowanie konkretnej kwoty w tym zakresie na obecnym etapie jest niemożliwe.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	podmioty z sektora użyteczności publicznej	1 500						1 500
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	8 500						8 500
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Proponowane rozwiązanie w zakresie możliwości zlecenia Agencji utrzymania zapasów obowiązkowych zapewni dodatkowy instrument pozwalający na ograniczenie obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorstwa zobowiązane do utrzymania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Zmiana w zakresie zasad wnoszenia depozytów pozwala na uproszczenie obrotu hurtowego paliwem gazowym w Polsce, a w konsekwencji będzie sprzyjała rozwojowi tego rynku, a także, rozwojowi samej giełdy towarowej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Niektóre podmioty z sektora usług użyteczności publicznej mogą mieć status przedsiębiorstw (np. szpitale).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projekt ustawy będzie miał wymierny pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną milionów polskich rodzin. Rachunki za paliwa gazowe tych odbiorców nie wzrosną w 2022 roku, a dla części odbiorców ulegną obniżeniu w związku z ustaleniem ceny maksymalnej na poziomie taryfy przedsiębiorstwa o największym udziale rynkowym. W kolejnych latach zaś rachunki odbiorców w gospodarstwach domowych nie będą powiększane o faktyczne koszty zakupu paliwa gazowego na ich potrzeby przez przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem paliwem gazowym, które nie zostały pokryte w taryfach obowiązujących w 2022 roku. Projekt wpłynie pozytywnie na koszty ponoszone przez społeczeństwo związane z korzystaniem z usług użyteczności publicznej.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Dzięki wsparciu rozwoju konkurencji na niektórych rynkach, spodziewany wzrost gospodarczy i korzyści dla MŚP powinny pozytywnie wpłynąć na rozwój lokalnych rynków pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: bezpieczeństwo energetyczne ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanych przepisów pozytywnie wpłynie na bezpieczeństwo energetyczne kraju, poprzez zwiększenie nadzoru państwa nad zasobami obowiązkowymi gazu ziemnego, skutkujące zwiększeniem faktycznych możliwości podejmowania działań w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie rekomenduje się wskazywania konkretnych mierników do ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	